

Predmet br.: S1 1 K 005596 11 Kro

Datum: objavljivanja 31.05.2011. godine
pismenog otpravka 22.06.2011. godine

Sudija za prethodno saslušanje: sudija Davorin Jukić

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

Miroslava Anića

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Slavica Terzić

Branilac optuženog:

advokat Dušan Tomić

SADRŽAJ

IZREKA PRESUDE	4
OBRAZLOŽENJE	9
I. OPTUŽENJE I SPORAZUM.....	9
II. RAZMATRANJE SPORAZUMA (ČLAN 231 ZKP BIH).....	9
III. IZVEDENI DOKAZI.....	11
IV. ZAVRŠNE RIJEČI TUŽILAŠTVA I ODBRANE IZNESENE TOKOM OBRAZLAGANJA PREDLOŽENE KAZNE.....	16
V. PRIMJENJIVI ZAKON.....	17
VI. NALAZI SUDA.....	19
i. opšta obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva.....	19
- Djelo počinioca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava	19
- Kršenje mora biti učinjeno za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije.....	19
- Djelo počinioca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom	19
- Počinilac mora narediti ili počiniti djelo.	19
(i) Djelo počinioca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava.....	20
(ii) Kršenje mora biti počinjeno u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije	23
(iii) Djelo počinioca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom	23
(iv) Počinilac mora narediti ili počiniti djelo.....	24
VII. RADNJE IZVRŠENJA I OBLIK KRIVIČNE ODGOVORNOSTI.....	24
(a) Relevantni zakonski propisi	24
a. ubistvo	25
b. mučenje	25
c. nečovječno postupanje.....	26
(b) pljačkanje i uništenje imovine stanovništva.....	26

(c) oblik krivične odgovornosti	27
(d) Zaključak.....	27
VIII. ODMJERAVANJE KAZNE	29
IX. ODLUKA O TROŠKOVIMA POSTUPKA I IMOVINSKO PRAVNOM ZAHTJEVU ...	30

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, po sudiji za prethodno salsušanje Davorinu Jukiću, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Emire Hodžić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu broj protiv optuženog Anić Miroslava zbog krivičnog djela krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ BiH), u vezi sa članom 29. i 31. Krivičnog zakona BiH i članom 180. stav 1. KZ BiH povodom optužnice Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T 20 0 KT RZ 0000 06 od 18.03.2011. godine, ispravljene dana 12.04.2011. godine, a potvrđene dana 13.04.2011.godine, nakon razmatranja i prihvatanja sporazuma o priznanju krivnje zaključenog između Tužilaštva BiH i optuženog Miroslava Anića dana 18.03.2011. godine i održanog pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Slavice Terzić, optuženog Miroslava Anića, dana 31.05.2011. godine donio je i javno objavio slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

ANIĆ MIROSLAV zv. „Firga“, sin Mije i majke Finke, rođeno Vukadin, rođen 09.07.1971. godine u Sarajevu, nastanjen u ..., ..., JMBG ... po narodnosti ..., državljanin ... i R ..., po zanimanju metalostrugar, pismen, završio Srednja mašinska škola, oženjen, otac jednog mlđb djeteta, služio vojsku 1990/91. godine u Varaždinu, desetar u JNA, čin poručnika u ratu 1992-95. - činovan nakon završetka rata, ne odlikovan, srednjeg imovnog stanja, prema vlastitoj izjavi osuđivan ..., vodi se postupak u Županijskom odvjetništvu Split zbog krivičnog djela Ratni zločin počinjen na teritoriji BiH, **nalazi se u pritvoru od 01.11.2010. godine po rješenju Suda Bosne i Hercegovine broj: X-KRN-05/68 od 03.11.2010. godine.**

K R I V J E

Što je:

Tijekom rata u Bosni i Hercegovini, i u vrijeme oružanog sukoba u Kiseljaku i Varešu između Hrvatskog vijeća obrane s jedne i Armije Republike Bosne i Hercegovine s druge strane, u periodu od kraja prve polovine 6. og mjeseca 1993. godine i početkom druge polovine 6. og mjeseca 1993. godine, na području općine Kiseljak u selima Grahovci i Han Ploča i u vikend naselju Luke, kao i dana 23.10.1993. godine na području općine Vareš u selu Stupni Do, i to kao pripadnik Jedinice za posebne namjene pod nazivom „Maturice“ u sastavu brigade „Josip Ban Jelačić“ pri III Operativnoj zoni Hrvatskog vijeća odbrane Kiseljak, pod zapovjedništvom Ivica Rajića, postupao protivno pravilima međunarodnog humanitarnog prava pri tome kršeći odredbe članka 3., 16. i 33. Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, koja zabranjuje nasilje nad životom, zdravljem ili fizičkim ili mentalnim blagostanjem ljudi, naročito ubojstva, nečovječno postupanje, mučenje svake vrste, te pljačkanje i uništavanje privatne imovine, pa je tako

1. Krajem prve polovine 6.og mjeseca 1993. godine, u vremenskom periodu od 12.6. do 17. 06. 1993. godine nakon što je od zapovjednik Ivica Rajića dobio naredbu da se Bošnjačko stanovništvo u selu **Grahovci i Han Ploča** pobijaju, znajući za takvu naredbu i sa namjerom izvršenja te naredbe, **optuženi Miroslav Anić** zajedno sa drugim pripadnicima Jedinice za posebne namjene „Maturice“ među kojima i Marinkom Ljoljom, Dominikom Ilijaševićem zv. „Como“, Anić Ljupkom zv. „Šmrljo“, Stojanović Marinkom zv. „Marinkača“ ali i drugim pripadnicima HVO-a, učestvovao u oružanom pješadijskom napadu na **selo Grahovce**, tako što je ušao u selo Grahovce gdje su u podrumu kuće Abduli Raifa pronašli grupu civila Bošnjačke nacionalnosti, među kojima su bili i muškarci i žene i djeca, kojima je naređeno da izađu ispred kuće i koju naredbu su svi civili, osim starice Omerović Ramize koja zbog teškog zdravstvenog stanja nije mogla izaći iz navedene kuće i čiji posmrtni ostatci su nakon rata prilikom ekshumacije i pronađeni u navedenoj kući, morali poslušati, te je nakon što su izašli ispred kuće izvršeno razdvajanje muškaraca od žena i djece pa su žene i djeca sprovedeni putem prema mjestu Draževići kojom prilikom je Omerović Nefisa zaostala za kolonom jer zbog zdravstvenog stanja nije mogla brzo hodati i pratiti kolonu te je to bio zadnji put da je viđena živa i njeni posmrtni osatanci nisu pronađeni ni do danas, dok su muškarci i to: Duharkić Sakib, Duharkić Nihad, Jusić Edhem, Jusić Enver, Beganović Ismir, Abduli Raif, Osmanović Rasim, i Duharkić Avdija, ostali postrojani u neposrednoj blizini kuće Abduli Raifa, **te je optuženi Anić Miroslav** došao pred navedne muškarce, uperio automatsku pušku prema njima i u namjeri da ih ubije, pucao u pravcu postrojenih muškaraca koji su od povreda

zadobijenih prilikom te pucnjave popadali na zemlju, **pa je na taj način lišio života Duharkić (Ramiz) Sakiba, Duharkić (Munib) Nihada, Jusić (Ćamil) Edhema, Jusić (Husnija) Envera, Beganović (Edhem) Ismira, Abdul Raifa, Osmanović Rasima, i Duharkić (Smajo) Avdiju,** a potom je **osumnjičeni Anić Miroslav** sa ostalim pripadnicima „Maturica“ pješadijski napao **selo Han Ploča**, vršeći čišćenje sela i skupljanje civila i to: žena, djece i muškaraca u selu Han Ploča, prilikom kojeg skupljanja su civili bili i maltretirani i tučeni, da bi prilikom skupljanja muškaraca u blizini kuće Husejnović Seida a zajedno sa drugim pripadnicima HVO-a, pucanjem iz automatskog naoružanja ubili Kečo Mumina zv. „Fadil“, a zatim većinu drugih civila skupili na cesti na ulazu u selo Han Ploča gdje je izvršeno razdvajanje muškaraca od žena i djece pa je oko 20 muškarca dovedeno pred kuću Duharkić Ahmeta, gdje su od strane pripadnika postrojbe za posebne namjene „Maturice“ ispred garaže i u garaži kuće Duharkić Ahmeta pucanjem iz automatskih pušaka ubijeni, u kojem ubijanju je i **optuženi Anić Miroslav** učestvovao, **tako što je** vidjevši da nekoliko muškaraca u garaži daje znake života uperio svoju automatsku pušku u njihovom pravcu, pa je u namjeri da ih ubije, pucao u te muškarce, te je na taj način lišena života cijela grupa dovedenih muškaraca među kojima su bili i: **Duharkić (Emin) Huso, Bučan (Sulejman) Nedžib, Husejnović (Salko) Halid, Husejnović (Halid) Kenan, Bajraktarević (Ibrahim) Miralem, Šišić (Alija) Mujo, Drkić (Halil) Omer, Dedić Fazlija, Neretljak (Lutvo) Omer, Neretljak (Omer) Ferid, Uzunović (Omer) Munib, Uzunović (Omer) Ismet, Uzunović (Omer) Asim, Uzunović (Ismet) Amir, Uzunović (Mehe) Muris, Šišić (Suljo) Našid, i još nekoliko muškaraca bošnjačke nacionalnosti,** nakon čega se udaljio sa lica mjesta, dok su drugi pripadnici postrojbe zapalili garažu Ahmeta Duharkića u kojoj su bila tijela grupe ubijenih muškaraca tako da posmrtni ostaci tih ubijenih muškaraca, ni do danas nisu pronađeni,

2. Dana 24.06.1993. godine u vikend naselju u mjestu „Luke“, općina Kiseljak, koje se nalazi na putu iz Kiseljaka prema Lepenici, nakon što je vozilom marke „Opel Askona“, prethodno oduzetim oca svjedoka KV-2, došao zajedno sa **Ljevak Zoranom** i još jednim bojovnikom HVO-a sa navedenim vozilom pred vikendicu u tom naselju u kojoj su bili smješteni izbjegli civili Bošnjačke nacionalnosti iz obližnjeg sela među kojima i **svjedok KV-2**, te izašli iz vozila, upali u vikendicu i istu pretresli, nakon čega su iz vikendice izveli svjedoka KV-2 pa je **optuženi Anić Miroslav** počeo tući svjedoka KV-2 na način da ga je udarao šakama, nogama i kundacima od puške po svim dijelovima tijela pri tome mu izbivši i zub, a zatim mu psujući „balijsku majku“, stavljao veliki nož pod vrat hvatajući ga pri tome za kosu i prijeteći da će ga zaklati tražeći od svjedoka KV-2 novac i oružje čime je svjedoku KV-2 nanosio snažan duševni i tjelesni bol i patnje, nakon čega su sva

trojica svjedoka KV-2 odvezli autom do njegove kuće pa ga je **optuženi Anić Miroslav** i u kući ponovo tukao, tražeći mu novac i oružje, i ponovo mu prinosio nož pod grlo prijeteći da će ga zaklati, a nakon što nisu dobili tražene odgovore odvezli svjedoka KV-2 do vikend naselja u blizini lokaliteta zvanog Kobiljača u cilju pronalaska još jedne osobe Bošnjacke nacionalnosti, i kada u tome nisu uspjeli, ponovo svjedoka KV-2 vratili do njegove kuće gdje je Zoran Ljevak i ostao a **optuženi Anić Miroslav** zajedno sa njemu poznatim bojovnikom odveo svjedoka KV-2 do samog ulaza u mjesto Grahovci i zaustavio vozilo između dvije štale koje u tom momentu jedine nisu bile spaljene u selu Grahovci, nakon čega su izveli svjedoka KV-2 iz vozila, pri čemu je **optuženi Anić Miroslav** držao automatsku pušku uperenu u pravcu svjedoka KV-2, te je, prislonivši cijev puške na prsa svjedoka KV-2, naredio istom da stane uz zid štale, ali je svjedok KV-2 iskoristio trenutak njegove nepažnje i uspio pobjeći, iako je za njim pucao, i na taj način svjedoku KV-2 nanosili snažan duševni bol i patnje,

3. Dana 23.10.1993. godine u jutarnjim satima, a nakon što su pripadnici postrojbi za posebne namjene „Maturice“ i „Apostoli“, iz Kiseljaka došli na područje općine Vareš u cilju osvajanja i uništenja sela Stupni Do, i nakon što su u tom cilju u Varešu kao vodiče dobili pripadnike lokalne brigade HVO, brigade „Bobovac“ Vareš, **optuženi Anić Miroslav** zajedno sa ostalim pripadnicima postrojbi za posebne namjene „Maturice“ i „Apostoli“, kao i dodijeljenim vodičima, prisustvovao postrojavanju u mjestu Ponikve, općina Vareš kojom prilikom je Ivica Rajić izdao naredbu da u mjestu Stupni Do sve treba uništiti i da ne smije biti živih svjedoka, nakon čega je Ivica Rajić u cilju kontrole izvršenja naredbe bio u blizini mjesta Stupni Do i to zajedno sa Ljoljo Marinkom koji je putem veze-motorola koje su imali vođe grupa, kontaktirao sa vođama grupa i koordinirao izvršenje akcije, **optuženi Anić Miroslav**, a obzirom da je u cilju izvršenja izdatog naređenja od strane Ivica Rajića određen da predvodi jednu grupu pripadnika „Maturica“ dok je drugu grupu „Maturica“ predvodio zapovjednik postrojbe za posebne namjene „Maturice“ Dominik Ilijašević zv. „Como“, a Marinko Kepić predvodio jednu grupu „Apostola“ i Slavo Antić drugu grupu od 17 pripadnika HVO-a, predvođen dodijeljenim vodičem, krenuo sa dodijeljenom mu grupom u pješadijski napad na selo Stupni Do, da bi se prilikom ulaska u selo Stupni Do, a nakon što je Dominik Ilijašević zv. „Como“ sa dodijeljenom mu grupom uspio zauzeti brdo „Bogoš“ koje dominira iznad sela Stupni Do i nakon toga napasti na selo i ući u selo, u samom selu došlo do spajanja ovih grupa pa je prilikom samog napada na selo **optuženi Anić Miroslav** učestvovao u ubijanju mještana sela Stupni Do, pucajući u mještane iz automatske puške, sa drugim pripadnicima postrojbi za posebne namjene „Maturice“ i „Apostoli“ i ubili 38 civila sela Stupni Do i to: **Likić Nevzeta, Likić Merima, Likić Lejla, Likić Hatidža, Likić Rašida, Likić Munira, Likić Raifa, Likić Šerifa, Likić Rasema, Likić Đeva, Likić Zahida, Likić Minheta, Likić**

Refika, Lulić Šerifa, Likić Mehmed, Likić Rifet, Likić Abdulah, Likić Muamer, Likić Salih, Mahmutović Edin, Mahmutović Zejnil, Likić Salih, sin Bajre, Rahić Samir, Likić Šefkija, Likić Alija, Likić Nazif, Likić Ibrahim, Likić Ramiz, sin Osmana, Likić Ramiz, sin Saliha, Likić Vernest, Likić Enis, Likić Medina, Likić Mambrura, Likić Sabina, Likić Vahidin, Likić Adis, Žutić Indira, te jednu žensku neidentifikovanu osobu, nakon čega su od strane drugih pripadnika postrojbi za posebne namjene „Maturice“ i „Apostoli“ ubijeni civili ubačeni u više kuća, koje su nakon toga, opljačkane, polivene benzinom i zapaljene, kao i ostalih 58 kuća i seoska džamija, dok je u kuću Mahmutović Edina zatvorena manja grupa civila koja je zatim zapaljena, iz koje kuće su se ipak ovi civili uspjeli naknadno živi izvući,

Dakle, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, u vrijeme oružanog sukoba između HVO-e i Armije R BiH, kršeći pravila međunarodnog humanitarnog prava i to odredbe članka 3. stavak 1. Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, počinio ubojstva i učestvovao i pomogao u učinjenju i pripremanju kaznenih djela, ubojstva, mučenja, nečovječnog postupanja i uništenja i pljačkanja imovine stanovništva,

čime je Anić Miroslav, počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 29. i 31. Krivičnog zakona BiH i članom 180. stav 1. KZ BiH.

pa ga Sud uz primjenu citiranih odredbi i odredbi iz člana 39., 42. i 48. KZ BiH,

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 15 (petnaest) GODINA

Optuženom se u skladu sa članom 56. stav 1. KZ BiH u izrečenu kaznu zatvora uračunava i vrijeme koje je proveo u pritvoru počevši od 01.11.2010. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH, svi oštećeni se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

I. OPTUŽENJE I SPORAZUM

1. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je dana 18.03.2011. godine podiglo optužnicu broj T 20 0 KT RZ 0000 635 06 protiv Miroslava Anića zvanog „Firga“, koja je nakon vraćanja Tužilaštvu BiH na tehničku ispravku potvrđena dana 13.04.2011. godine.
2. Navedenom optužnicom Miroslav Anić se tereti da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke c), i f) KZ BiH, a u vezi sa članom 29. 31. i 180. stav 1. KZ BiH.
3. Uz optužnicu Tužilaštvo BiH je dostavilo i sporazum o priznanju krivnje od 18. 03.2011. godine koji je potpisan između optuženog Miroslava Anića i Tužilaštva BiH, a uz prisustvo branioca optuženog, advokata Dušana Tomića.
4. Kada je u pitanju pregovaranje o krivnji i zaključivanje sporazuma o priznanju krivnje, Zakon o krivičnom postupku BiH u članu 231. stav 1. propisuje da osumnjičeni odnosno optuženi i njegov branilac mogu do završetka glavnog pretresa, odnosno pretresa pred apelacionim vijećem pregovarati sa tužiocem o uslovima priznavanja krivice za djelo za koje se tereti. Ukoliko do zaključivanja sporazuma dođe prije nego što je optužnica dostavljena sudu na odlučivanje, onda je obaveza tužilaštva da sporazum dostavi uz optužnicu sudiji za prethodno saslušanje, u kojem slučaju će sudija za prethodno saslušanje prvo odlučiti o optužnici, pa tek onda će pristupiti razmatranju sporazuma, što je u konkretnom slučaju i urađeno.

II. RAZMATRANJE SPORAZUMA (ČLAN 231 ZKP BIH)

5. Prilikom razmatranja sporazuma Sud je provjerio sve činjenice koje su propisane članom 231. stav 6. tačke a) do e) ZKP BiH. Prije svega, dana 12.05.2011. godine održano je ročište za razmatranje sporazuma na kojem su prisustvovala stranke u postupku i branilac optuženog advokat Dušan Tomić.

6. Sud je utvrdio da je do sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi svjestan da navedenim sporazumom u potpunosti priznaje krivicu za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, da je svjestan kako činjeničnog opisa djela tako i njegove pravne kvalifikacije, te da se potpisivanjem sporazuma o priznanju krivnje odriče prava na suđenje i prava na ulaganje žalbe na krivično pravnu sankciju koja će mu se izreći.

7. Nadalje, Sud je utvrdio da je optuženi svjestan ostalih posljedica sporazuma koje se tiču imovinsko pravnog zahtjeva, te da potpisivajući sporazum može biti obavezan plaćanja troškova krivičnog postupka. Pored navedenog, optuženi se obavezao da će kada to od njega bude traženo svjedočiti u predmetima koji se tiču područja opština Vareš, Kreševo i Kiseljak u ratnom periodu, a što je detaljno naznačeno u sporazumu.

8. S obzirom na obavezu suda u skladu sa zakonom o krivičnom postupku da prilikom razmatranja uslova pod kojima je sporazum sklopljen ispita i činjenice vezane za mentalno stanje optuženog, u smislu da li je potpisujući sporazum optuženi bio pod uticajem droga, te imajući u vidu činjenicu da je optuženi ranije vještačen po naredbi Tužilaštva BiH, u cilju razjašnjenja da li je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban da upravlja svojim postupcima i da shvati značaj učinjenog djela, to je na ročište o razmatranju sporazuma Sud pozvao i vještake medicinske struke. Vještaci su usmeno obrazložili pismeni nalaz i mišljenje koji je uložen u spis i konstatovali da je optuženi u potpunosti sposoban pratiti tok suđenja, te sposoban da shvati postavljena pitanja i daje odgovore.

9. Na osnovu svih gore navedenih okolnosti Sud se uvjerio da je optuženi u potpunosti svjestan svih pravnih posljedica sporazuma.

10. Sud je vodio računa i o interesima i pravima oštećenih u ovom predmetu, te je ispitao da li je tužilac pružio mogućnost oštećenima da se izjasne o imovinsko pravnom zahtjevu. S tim u vezi izvršen je uvid u službenu zabilješku o obavljenom sastanku tužioca sa oštećenima iz Stupnog Dola, općina Vareš od 22.11.2010. godine, te zapisnik sa sastanka tužioca sa oštećenim iz mjesta Han Ploča i Grahovci opština Kiseljak od 09.05.2011. godine, na osnovu kojih je zaključeno da su

oštećeni upoznati sa svojim pravima u vezi sa postavljanjem imovinsko pravnog zahtjeva, te predlažu da ih Sud uputi na parnicu radi ostvarivanja svojih prava.

11. Kada je u pitanju predložena krivično pravna sankcija, u skladu sa članom 231. stav 6. tačka d) ZKP BiH obaveza Suda je prije svega da utvrdi da li je dogovorena krivično pravna sankcija u skladu sa zakonskim okvirima. U konkretnom slučaju sporazumom je predložena kazna zatvora u trajanju od 15 godina. Krivični zakon BiH za krivično djelo zločin protiv civilnog stanovništva propisuje kaznu zatvora u trajanju od 10 godina kao minimalnu zakonom zapriječenu kaznu, odnosno kaznu dugotrajnog zatvora kao maksimalnu kaznu za navedeno krivično djelo. S obzirom da je predložena kazna u trajanju od 15 godina, ista je u skladu sa zakonskim okvirima.

12. Nakon što je Sud utvrdio sve gore navedeno, odnosno da sporazum ispunjava sve zakonom predviđene uslove, to je isti i prihvatio.

13. Nakon toga je optuženi Anić Miroslav je dao izjavu na zapisnik u skladu sa članom 231 stav 7. ZKP BiH, kojom je izrazio svoje kajanje i izvinio se žrtvama i njihovim porodicama.

III. IZVEDENI DOKAZI

14. Nakon što se Sud uvjerio da je optuženi u potpunosti svjestan svih pravnih posljedica sporazuma, u skladu sa članom 231 stav. 6. tačka b) ZKP BiH razmoteno je da li postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog, te je u tom smislu sudija za prethodno saslušanje pozvao tužioca da izloži i prezentira dokaze na kojima zasniva optužnicu. Tužilac je prezentirao 62 dokaza uz optužnicu. Svi prezentirani dokazi su nesporni među strankama, na iste nije bilo nikakvih primjedbi niti prigovora od strane optuženog.

15. Tužilac je prezentirao sljedeće dokaze koji i uloženi u sudski spis: Zapisnik o saslušanju svjedoka **Fežić Fatime** broj: 17-04/2-04-2-654/06 od 08.11.2006. godine T1, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Ćoralić Vahide** broj: KT-RZ 130/05 od 30.10.2006. godine T2, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Uzunović Ševale** broj: KTZ-171/09 od 10.11.2009. godine T3, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Uzunović Ismet** broj: KT-RZ 130/05 od 20.12.2006. godine T4, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Jusić Kaseme** broj: KTZ-171/09 od 10.11.2009. godine T5, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Jusić Elvira** broj: KTZ-171/09 od 12.11.2009. godine T6, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Husejnović Hasije** broj: Ki 260/98 od 19.11.1998. godine T7, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Agić Šabana** broj: KTZ-13/08 od 24.03.2008. godine T8, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Mihaljević Zdravke** broj: T- 20 0 KT-RZ 0000635 10 od 12.11.2010. godine T9, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Ilijašević Dominika** broj:KT-RZ 114/06 od 29.05.2009. godine i 01.04.2010. godine

T10, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Vilima Miočevića** broj: KT-RZ 114/06 od 04.11.2009. godine
T11, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Tešić Jasminka** broj: KT-RZ 114/06 od 18.03.2010. godine
T-12, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Nedžada Likića** broj: KT-RZ 130/05 od 26.12.2006. godine
T13, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Audina Likića** broj: KT-RZ 130/05 od 26.12.2006. godine
T14, Zapisnik o saslušanju svjedoka **Kovač Halime** broj: KT-RZ 130/05 od 26.12.2006. godine
T15, Zapisnik o saslušanju svedoka **KV-1** T-16, Zapisnik o saslušanju svedoka **KV-2** T17,
Zapisnik o saslušanju svedoka **KV-4** T-18, Zapisnik o saslušanju svedoka **KV-5** T-19, Zapisnik o
saslušanju svedoka **KV-6** T-20, Zapisnik o saslušanju svedoka **KV-7** T21, Timski sudsko
psihijatrijski nalaz i mišljenje od 18.11.2010. godine prim. dr Omer Ćemalović - vještak medicinske
struke - podoblast neuropsihijatrija i dr. Mirjana Musić - specijalista medicinske psihologije T22,
Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja („Službeni list
RBiH” broj: 7/92 od 20.06.1992. godine) T23, Odluka Predsjedništva Republike Bosne i
Hercegovine o ukidanju ratnog stanja („Službeni list RBiH”, broj 50/95) T24, Ustav Federacije
Bosne i Hercegovine (Službeni list Federacije BiH broj 1/94 od 21.07.1994. godine T25, Potvrda
postrojbe HVO „Ban J. Jelačić“ od 05.02.1996.godine izdate na ime Anić Miroslav T26, Potvrda
postrojbe HVO „Ban J. Jelačić“ od 30.08.1996.godine izdate na ime Anić Miroslav T27, Uvjerenje
Odjela za odbranu Kiseljak ur. broj: V22-49/1-15-05-419/03 od 09.09.2003. godine na ime Anić
Miroslav T28, Spisak pripadnika interventne postrojbe od 4. svibnja 1993.godine T-29, Jedinični
kartona na ime Anić Miroslav T30, Odobrenje Ivice Rajića broj: 10-4248-02/93 od 23.10.1993.
godine u 06,40 sati T31, -Informacija Ivice Rajića o borbenim djelovanjima u Varešu od
23.10.1993. godine T32, Obavještajno izvješće brigade HVO „Bobovac“ Vareš ob. broj: 01-068/93
od 23.10.1993. godine u 09,10 sati T-33, Informacija o stanju u Varešu od 24.10.1993. godine T-34,
Dnevno izvješće Sanitetske službe brigade „Bobovac“ od 27.10.1993. godine u 13,30 sati, za dan
26.10.93.godine T35, Informacija Ivice Rajića o događanjima u Varešu broj: 10-3242-1/93 od
31.10.1993. godine T36, Izvješće o događajima u Stupnom Dolu broj: 10-3362-1/93 od 08.11.1993.
godine T37, Informacija Uprave Sigurnosno informativne službe HVO-a o događajima u Stupnom
Dolu broj: 02-4/2-1-5699/93 od 30.11.1993. godine T38, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-
186/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Nevzeta**, općina Vareš, Stupni Do T39, Izvod iz
matične knjige umrlih broj: 202-184/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Merima**, općina
Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-185/06 od 31.08.2006.godine na ime
Likić Lejla, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-188/06 od
31.08.2006.godine na ime **Likić Hatidža**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih
broj: 202-189/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Rašida**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz
matične knjige umrlih broj: 202-167/06 31.08.2006.godine na ime **Likić Munira**, od općina Vareš,

Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-168/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Raifa**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-169/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Šerifa**, kći Velić Mehe, rođena 1938.godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-171/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Rasema**, od 31.08.2006.godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-173/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Deva**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-179/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Minheta**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-177/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Zahida**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-164/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Refika**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-196/06 od 31.08.2006.godine na ime **Lulić Šerifa**, kći Muhić Bege, rođena 1929.godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-190/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Mehmed**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-191/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Rifet**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-192/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Abdulah**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-193/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Muamer**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-194/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Salih, sin Osmana**, rođen 1941. godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-197/06 od 31.08.2006.godine na ime **Mahmutović Edin**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-198/06 od 31.08.2006.godine na ime **Mahmutović Zejnil**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-195/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Salih, sin Bajre**, rođen 1919.godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-200/06 od 31.08.2006.godine na ime **Rahić Samir**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-166/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Šefkija**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-170/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Alija**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-172/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Nazif**, općina Vareš Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-174/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Ibrahim**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-175/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Ramiz**, sin Osmana, rođen 1939. godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-181/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Ramiz**, sin Saliha, rođen 1936. godine, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-180/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Vernest**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-176/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Enis**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-187/06 od 31.08.2006.godine na

ime **Likić Medina**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-183/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Mebrura**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-178/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Sabina**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-182/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Vahidin**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-165/06 od 31.08.2006.godine na ime **Likić Adis**, općina Vareš, Stupni Do, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 202-199/06 od 31.08.2006.godine na ime **Žutić Indira**, općina Vareš, Stupni Do T-39, Fotodokumentacija broj: 19-3/03-7-151/3/94 u predmetu „Civilne žrtve genocida u Stupnom Dolu-SO-e Vareš“, u mjestu JKP „Gradska Groblja“ Visoko, identifikacija, datum fotografisanja 31.10.1993. godine T40, Obdukcioni zapisnik broj: 228-SP/93 na ime Likić Nevzeta, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić Merima, Obdukcioni zapisnik broj: 229-SP/93 na ime Likić Hatidža, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić Rašida, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić Mehmed, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić Rifet, Obdukcioni zapisnik broj: 230-SP/93 na ime Likić Abdulah, Obdukcioni zapisnik broj: 277; SP/93 na ime Likić Muamer, Obdukcioni zapisnik broj: 233-SP/93 na ime Mahmutović Edin, Obdukcioni zapisnik broj: 232-SP/93 na ime Mahmutović Zejnil, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić (Bajre) Salih, Obdukcioni zapisnik broj: 234-SP/93 na ime Rahić Samir, Obdukcioni zapisnik broj: 279; SP/93 na ime Likić Šefkija, Obdukcioni zapisnik broj: 278; SP/93 na ime Likić Ramiz, Obdukcioni zapisnik broj: 231-SP/93 na ime Likić Medina, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić Mebrura, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Žutić Indira, Obdukcioni zapisnik broj: 276-SP/93 na ime Likić Salko, Obdukcioni zapisnik broj: SP-93 na ime Likić (Esad) Nahid T41, Fotodokumentacija broj: 19-3/03-7-151/1/94 u predmetu „Civilne žrtve genocida u Stupnom Dolu-SO-E Vareš“, u mjestu Dabravine, SO-e Vareš, datum fotografisanja 6.11.1993. godine T42, Službena zabilješka SJB - Odjeljenja kriminalističke policije Visoko broj: 19-3/03-7-151/93 od 11.11.1993. godine T43, Nalaz Komisije Mjesne zajednice Stupni Do, broj: 22/XII/93 od 20.decembra 1993. godine T44, Spisak poginulih u MZ Stupni Do dana 23.10.1993. godine - Mjesna zajednica Stupni Do broj: 08-753/94 od 22.09.1994. godine T45, Spisak domaćinstava i gospodarskih objekata porušenih i zapaljenih u MZ Stupni Do dana 23.X 1993. godine - Mjesna zajednica Stupni Do broj: 08-758/94 od 23.09.1994. godine T46, Mapa mjesta pronalska određenog broja posmrtnih ostataka u selu Stupni Do - PS Visoko T-47, Nalaz i mišljenje o ekshumiranim i obdukovanim leševima napodručju općine Kiseljak, vještaka Žujo dr Hamza - specijaliste sudske medicine broj Kri.7/99 T-48, Zapisnik o ekshumaciji Kantonalnog/Županijskog suda u Travniku broj: Kri. 7/99 od 31.05.1999. godine T-49, Policijske uprave Travnik - Crtež lica mjesta Ekshumacija tjela na području Općine Kiseljak od 22.05.1999. godine T-50, Fotodokumentacija PU Travnik u predmetu

Obdukcija tjela ekshumiranih na području Kiseljaka, mjesto Gradska groblja Visoko, datum fotografisanja 28.05.1999. godine T51, Fotodokumentacija broj: 10-01/2-4-04-117/2000 u predmetu Ekshumacija, u mjestu Gradsko groblje Visoko, datum fotografisanja 21.09.2000. godine T52, Fotodokumentacija broj: 10-01/2-4-04-117/2000 u predmetu Ekshumacija, u mjestu Gradsko groblje Visoko, datum fotografisanja 22.09.2000. godine - fotografije od broja 1 do broja 8 T53, Fotodokumentacija broj: 10-01/2-4-04-117/2000 u predmetu Ekshumacija, u mjestu Gradsko groblje Visoko, datum fotografisanja 22.09.2000. godine - fotografije od broja 1 do broja 47 T54, Crtež lica mjesta broj: 10-01/2-4-04-117/2000 u predmetu Ekshumacija, u mjestu Gradsko groblje Visoko, datum fotografisanja 22.09.2000. godine T55, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 02-13-863/11 od 11.03.2011.godine na ime **Kečo Mumin**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1857/2006 od 08.09.2006.godine na ime **Duharkić Sakib**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1863/2006 od 11.09.2006.godine na ime **Duharkić Nihad**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1861/2006 od 06.09.2006.godine na ime **Jusić Edhem**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1862/2006 od 08.09.2006.godine na ime **Jusić Enver**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 02-13-62/11 od 04.1.2011. godine na ime **Beganović Ismir**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1832/2006 od 06.09.2006.godine na ime **Duharkić Huso**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1848/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Bučan Nedžib**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1860/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Husejnović Halid**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1849/20 07.09.2006.godine, na ime **Husejnović Kenan**, od općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1853/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Bajraktarević Miralem**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1850/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Drkić Omer**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1851/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Neretljak Omer**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1859/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Uzunović Munib**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 02-13-67/11 od 14.01.2011.godine na ime **Uzunović Ismet**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 02-13-68/11 od 14.01.2011.godine na ime **Uzunović Asim**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1860/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Uzunović Amir**, općina Kiseljak, Izvod iz matične knjige umrlih broj: 1855/2006 od 07.09.2006.godine na ime **Uzunović Muris**, općina Kiseljak T56, Rješenje provođenju istrage Županijskog suda u Splitu broj II KIO-50/01 od 30. ožujka 2001. godine sa rješenjem o određivanju pritvora prema osumnjičenom Anić Miroslavu T57, Rješenje o ukidanju pritvora Županijskog suda u Splitu broj: II KIO 50/1 od 30.09.2001. godine T58, Nalog za otpust iz pritvora Okružnog zatvora Split broj: MK-100/01 kojim je osumnjičeni Anić Miroslav pušten iz pritvora dana 30. rujna 2001.

godine u 14,01 sati T59, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog **Anić Miroslava**, od 1.11.2010. godine i od 18.03.2011 godine T60, Zapisnika o saslušanju svjedoka Kečo Šafide broj: Ki 260/94 od 22.08.1995. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za Kečo Šafidu broj:08/13-05-59610/11 od 11.03.2011.godine T61, Službena zabilješka o obavljenom sastanku sa oštećenim iz Stupnog Dola od 22.11.2010. godine T62, zapisnik sa sastanka sa oštećenim iz Han Ploča i Grahovci od 09.05.2011. godine T62A.

16. Na osnovu prezentiranih dokaza sud je zaključio da je tužilac pružio dovoljno dokaza o krivici optuženog Miroslava Anića, da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, odnosno da je optuženi u vrijeme i na način opisan u izreci presude počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i f) KZ BiH u vezi sa članom 29. 31. i 180. stav 1. KZ BiH, za koje ga je sud, prihvatajući sporazum i oglasio krivim.

IV. ZAVRŠNE RIJEČI TUŽILAŠTVA I ODBRANE IZNESENE TOKOM OBRAZLAGANJA PREDLOŽENE KAZNE

17. Na pretresu za razmatranje krivično pravne sankcije tužilac je ostao kod predložene kazne zatvora, ističući pri tome da se optuženi iskreno pokajao, da se sam prijavio organima krivičnog gonjenja, da je svojim iskazom dao doprinos u drugim isragama koje vodi Tužilaštvo BiH. Pored navedenog tužilac je istakao da je optuženi pristao na kaznu veću od one koju je u vezi predmetnim događajima dobio nalogodavac ovih događaja Ivica Raić koji je osuđen u redovnom postupku na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina, te da je saizvršilac predmetnih događaja Dominik Ilijašević osuđen na 14 godina zatvora. Također je tužilac istakao da će navedeni sporazum svakako doprinijeti poboljšanju suživota posebno na području Vareša i Kiseljaka.

18. Branilac optuženog je također predložio da Sud prihvati predloženu sankciju izražavajući saglasnost sa svim što je tužillac naveo. Branilac je poentirao i činjenicu da je optuženi stavljajući se pod nadležnost organa pravosuđa BiH bio svjestan maksimalne zapriječene kazna za krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva, koja je veća od maksimalne kazne koja je za to isto djelo zapriječena u Republici Hrvatskoj.

V. PRIMJENJIVI ZAKON

19. Potpisujući sporazum o priznanju krivnje, optuženi Miroslav Anić je priznao krivicu za izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

20. Sud je prihvatio zakon koji je naveden sporazumom vodeći se prije svega načelom zakonitosti iz člana 3. KZ BiH koji propisuje da se krivična djela i krivičnopravne sankcije propisuju samo zakonom te da nikome ne može biti izrečena kazna ili druga krivičnopravna sankcija za djelo koje, prije nego što je učinjeno, nije bilo zakonom ili međunarodnim pravom propisano kao krivično djelo i za koje zakonom nije bila propisana kazna. Djelo, odnosno radnje za koje je optuženi Miroslav Anić oglašen krivim, jeste bilo propisano kao krivično djelo u vrijeme izvršenja krivičnog djela, dakle bilo je kažnjivo i po tada važećem zakonu. Naime, krivičnopravne radnje nabrojane u članu 173. KZ BiH mogu se pronaći i u zakonu koji je bio na snazi u relevantom vremenskom periodu - u vrijeme izvršenja djela, i to u članu 142. stav 1. KZ SFRJ.

21. Imajući u vidu da oba zakona propisuju navedeno krivično djelo, Sud je izvršio poređenje zaprijećenih kazni po oba zakona, obzirom da član 4. KZ BiH iako propisuje da se na učinioca krivičnog djela primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja krivičnog djela, također propisuje i da ako se poslije učinjenja krivičnog djela jednom ili više puta zakon izmijeni, primijeniće se onaj zakon koji je blaži za učinioca.

22. Načelo zakonitosti propisano je takođe i članom 7. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP). Evropska konvencija ima prioritet nad svim ostalim zakonima u BiH prema članu 2. stav 2. Ustava BiH. Ova odredba Evropske konvencije sadrži generalno načelo kojim se zabranjuje teža kazna od one koja je bila primjenjiva u momentu kad je kazneno djelo počinjeno, ali se ne propisuje primjena najblažeg zakona.

23. S tim u vezi za Sud je prihvatljiva primjena KZ BiH obzirom da je zapriječena kazna predviđena krivičnim zakonom BiH, u svakom slučaju blaža od smrtne kazne koja je bila na snazi

u vrijeme izvršenja krivičnog djela, čime se zadovoljava načelo vremenskog važenja krivičnog zakona, tj. primjena blažeg zakona za učinitelja.¹

24. Nadalje, potrebno je imati i u vidu i član 4a) KZ BiH koji propisuje da članovi 3. i 4. KZ BiH ne sprječavaju suđenje i kažnjavanje bilo kojeg lica za bilo koje činjenje ili nečinjenje koje je u vrijeme kada je počinjeno predstavljalo 'krivično djelo u skladu sa općim načelima međunarodnog prava'.

25. Isto tako, i član 7. stav 2. Evropske konvencije daje isti izuzetak uz uslov da stav 1. istoga člana 'ne utiče na suđenje ili kažnjavanje bilo koje osobe koja je kriva za činjenje ili nečinjenje, ako je to djelo u vrijeme izvršenja predstavljalo krivično djelo prema opštim pravnim načelima priznatim kod civiliziranih naroda'.²

26. Ovim se utvrđuje mogućnost odstupanja, pod propisanim uslovima, od načela utvrđenih u članu 3. i 4. KZ BiH (te članu 7. stav 1. Evropske konvencije) a time i odstupanja od primjene krivičnog zakona primjenjivog u vrijeme počinjenja, i primjene blažeg zakona u postupcima koji se vode za djela koja predstavljaju krivična djela prema međunarodnom pravu.

27. Krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva za koje se optuženi tereti predstavlja krivično djelo i prema međunarodnom običajnom pravu te stoga spada i pod 'opća načela međunarodnog prava'³ kako je to utvrđeno članom 4a) Zakona o izmjenama i dopunama KZ BiH i 'opće principe prava priznatih od strane zajednice naroda' kakve utvrđuje član 7. stav 2.

¹ Ovakav stav Suda je u skladu sa stavom zauzetim u presudi Odjela I Apelacionog odjeljenja Suda BiH u presudi izrečenoj protiv Abduladhima Maktoufa, broj KPŽ 32/05 od 4.aprila 2006. godine, te presudi protiv Dragoja Paunovića broj KPŽ 05/16 od 27. oktobra 2006. godine, a koji stav je potvrđen i odlukom Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine broj : AP -178 5/06 od 30.03.2007.godine.

² Vidi takođe član 15. stav 1. i 2. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima koji sadrži slične odredbe. Država Bosna i Hercegovina, kao jedna od država nasljednica Jugoslavije, ratifikovala je ovaj Pakt.

³ Običajni status krivične odgovornosti za zločin protiv čovječnosti i ratni zločin protiv civila i pojedinačne odgovornosti za ratne zločine počinjene 1992. godine potvrđen je od strane Generalnog sekretara UN-a, Komisije za međunarodno pravo, kao i jurisprudencijom MKSJ i Međunarodnog krivičnog suda za Ruandu (MKSR). Ove institucije su utvrdile da krivična odgovornost za zločin protiv čovječnosti i ratne zločine protiv civilnog stanovništva predstavlja imperativni standard međunarodnog prava odnosno jus cogens. Zbog toga se čini neospornim da su zločin protiv čovječnosti i ratni zločini protiv civilnog stanovništva 1992. godine predstavljali dio međunarodnog običajnog prava. Ovaj zaključak potvrdila je i Studija o običajnom međunarodnom humanitarnom pravu MKCK Jean – Marie Henckaerts i Louise Doswald – Beck.

Evropske konvencije, pa se u ovom predmetu, i na osnovu ovih odredaba, može primijeniti KZ BiH.

VI. NALAZI SUDA

i. opšta obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva

28. U skladu sa optužnicom Tužilaštva BiH, optuženi se Miroslav Anić se tereti za počinjenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke c) (ubistvo, mučenje, nečovječno postupanje) i f) (uništenje i pljačkanje imovine), koji glasi: Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi ili učini koje od ovih djela:

c) ubijanja, namjerno nanošenje osobi snažnog tjelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučenje), nečovječno postupanje...’

f) ‘..... pljačkanje imovine stanovništva,... uništavanje ili prisvajanje imovine imovine u velikim razmjerama...’

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

29. Iz navedenog proizilaze opšti elementi krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva koji moraju biti ispunjeni da bi se optuženi oglasio krivim za počinjenje navedenog krivičnog djela:

- Djelo počinioca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava
- Kršenje mora biti učinjeno za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije
- Djelo počinioca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom
- Počinilac mora narediti ili počiniti djelo.

(i) Djelo počinioca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava

30. Optuženi Miroslav Anić je oglašen krivim da je svojim radnjama postupao protivno pravilima međunarodnog humanitarnog prava pri tome kršeći odredbe člana 3., 16. i 33. Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine.

31. Član 3. stav 1. Ženevske konvencije glasi:

‘U slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od Visokih strana ugovornica, svaka od Strana u sukobu biće dužna da primjenjuje bar sljedeće odredbe:

1) Prema licima koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i lica onesposobljena za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode, ili iz bilo kojeg drugog uzroka, postupace se, u svakoj prilici, čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili ubjeđenju, polu, rođenju ili imovnom stanju, ili bilo kome drugom sličnom mjerilu.

U tom cilju, zabranjeni su i u buduće se zabranjuju, u svako doba i na svakom mjestu, prema gore navedenim licima, između ostalih i sljedeći postupci:

Tačka a). Nasilje što se nanosi životu i tjelesnome integritetu, osobito sve vrste ubojstava, sakaćenja, okrutnosti i mučenja

Tačka c). povrede osobnoga dostojanstva, posebno uvredljivi i ponižavajući postupci’.

32. Član 3. Ženevske konvencije iz 1949. godine, se smatra odredbom običajnog prava i obavezujući je za sve strane u sukobu, bilo unutrašnjem ili međunarodnom, te je s toga ova odredba bila važeća u vrijeme i na mjestu događaja za koje se optuženi tereti. Navedeni član je zajednički za sve ženenske konvencije, odnosno isti je inkorporiran u sve četiri Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine. Njegova suština jeste osim što se primjenjuje u svim vrstama sukoba (međunarodni i nemeđunarodni) da svim osobama koje ne učestvuju direktno u neprijateljstvima garantuju određena prava, odnosno prema kojima se garantuje čovječno postupanje i zabranjuju određeni postupci taksativno nabrojani u tačkama a) do d) člana 3.

33. Kod tumačenja ove odredbe jasno je da nije neophodno da počinitelj zna za ili da namjerava da krši međunarodne norme, već je dovoljno da je samo počinjenje suprotno pravilima

međunarodnog prava. Da bi se utvrdilo kršenje pravila međunarodnog prava, neophodno je da se utvrdi protiv koga je počinjenje bilo usmjereno, odnosno da li je djelo bilo usmjereno protiv posebne kategorije osoba koje su zaštićene članom 3. stav 1. Ženevske konvencije. U konkretnom slučaju, optuženi Anić Miroslav je krivično pravne radnje poduzeo prema civilima, dakle osoba koje ne učestvuju u neprijateljstvima, te s toga predstavljaju zaštićenu kategoriju u skladu sa ovim članom.

34. Povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu, naročito sve vrste ubistva, okrutnosti mučenja kao i sve ono što dovodi do povrede ličnog dostojanstva i ponižavajući postupci su posebno zabranjeni prema ovoj kategoriji te je nesumnjivo optuženi prekršio odredbe međunarodnog prava.

35. Član 16. navedene Konvencije propisuje :

1. Ranjenici i bolesnici, kao i nemoćni i trudnice biće predmet naročite zaštite i obzira.

2. Ukoliko to vojnički razlozi budu dozvoljavali, svaka Strana u sukobu će pomagati mjere preduzete u cilju pronalaženja poginulih i ranjenih, pružanja pomoći brodolomnicima i drugim licima izloženim ozbiljnoj opasnosti i uzimanja svih njih u zaštitu protiv pljačke i rđavih postupaka.

36. Član 16. IV Ženevske konvencije predstavlja odredbu koja se primjenjuje na međunarodne oružane sukobe. Međutim praksa država ustanovljava ovo pravilo kao normu običajnog prava, primjenjivu i u međunarodnim i u nemeđunarodnim sukobima.⁴ U kontekstu nemeđunarodnih oružanih sukoba, ovo se pravilo zasniva na zajedničkom članu 3. Ženevskih konvencija, koji obezbeđuje da će „ranjenici i bolesnici biti prihvaćeni i njegovani”⁵, a što je razrađeno je detaljnije u II Dopunskom protokolu.⁶ Ovo pravilo se primenjuje na sve ranjenike, bolesnike i brodolomnike, bez obzira kojoj strani pripadaju, i bez obzira da li su ili ne direktno učestvovali u neprijateljstvima.⁷ Primjena ovog pravila na civile je bila predmet člana 16 IV Ženevske

⁴ Studija o običajnom međunarodnom humanitarnom pravu: MKCK Jean – Marie Henckaerts i Louise Doswald – Beck strana 404.

⁵ Ženevske konvencije, zajednički član 3.

⁶ II Dopunski protokol, član 8.

⁷ Studija o običajnom međunarodnom humanitarnom pravu: MKCK Jean – Marie Henckaerts i Louise Doswald – Beck. strana 407;

konvencije, koji se odnosi na svo stanovništvo zemalja u sukobu, a ponovljena je u članu 10. I Dopunskog protokola.⁸ U odnosu na nemeđunarodne oružane sukobe, zajednički član 3. Ženevskih konvencija primenjuje se na sva lica koja ne učestvuju aktivno u neprijateljstvima, a time su obuhvaćeni i civili.⁹

37. Obzirom da su krivično pravne radnje optuženog poduzete i prema nemoćnim osobama, tačnije prema civilnim osobama koje su bile lošeg zdravstvenog stanja, te se zbog toga nisu mogle povinovati naredbi da pristupe koloni civila koji su bili prinuđeni da izađu iz kuće, stoga je učinjena povreda međunarodnog humanitarnog prava prema nemoćnim osobama kojima je garantovana zaštita članom 16. IV Ženevske konvencije, pa je i u ovom pogledu ispunjen kriterij koji se traži u vezi kršenja pravila međunarodnog prava.

38. Član 33. navedene Konvencije propisuje da :

1. Nijedno zaštićeno lice ne može biti kažnjeno za djelo koje nije lično izvršilo.

2. Kolektivne kazne su zabranjene, kao i sve mjere zastrašivanja ili terorizma.

3. Pljačka je zabranjena.

4. Zabranjene su mjere represalija prema zaštićenim licima i njihovoj imovini.

39. Kao i Član 16. IV Ženevske konvencije, tako i član 33. predstavlja odredbu koja se generalno primjenjuje na međunarodne oružane sukobe, međutim praksa država je ustanovila da je zabrana pljačke norma običajnog međunarodnog prava, koja je primjenjiva na međunarodne i nemeđunarodne oružane sukobe.¹⁰ Pored toga što IV ženevska konvencija ovim članom zabranjuje pljačku, po Statutu Međunarodnog krivičnog suda „pljačka grada ili mjesta, čak i ako je zauzet na “juriš” smatra se ratnim zločinom u međunarodnim oružanim sukobima.¹¹ Kada su u pitanju nemeđunarodni oružani sukobi, pljačka je zabranjena i u članu 4 stav 2. tačka g. II Dopunskog protokola.

⁸ Četvrta ženevska konvencija, član 16. I Dopunski protokol, član 10.

⁹ Studija o običajnom međunarodnom humanitarnom pravu MKCK Jean – Marie Henckaerts i Louise Doswald – Beck. strana 408;

40. Imajući u vidu da je jedna od krivično pravnih radnji koje se pominju u optužnici odnosno presudi (tačka 3.) pljačkanje i uništavanje imovine većeg broja civila, dakle radnji koje su zabranjene ženevskim konvencijama, to je nesumnjivo došlo do kršenja međunarodnog prava.

(ii) Kršenje mora biti počinjeno u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije

41. Prilikom razmatranja sporazuma, Sud je vodio računa o svim elementima koji čine obilježje bića krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, pa je tako u cilju utvrđivanja postojanja rata i oružanog sukoba Sud prije svega imao u vidu da su potpisivanjem sporazuma stranke ove činjenice učinile nespornim. U prilog činjenici da je postojalo ratno stanje u vrijeme izvršenja krivičnog djela ide i to da je Predsjedništvo republike Bosne i Hercegovine donijelo 20. 06. 1992. godine odluku o proglašenju ratnog stanja, a koja odluka je objavljena u Službenom listu RBiH 7/92 (dokaz T23), a koje je ukinuto također odlukom predjedništva 22.12.1996. godine (dokaz T24).

42. Pored toga nesporno je, da je na teritoriji Bosne i Hercegovine odnosno na području opština Vareš i Kiseljak u inkriminisano vrijeme postojao oružani sukob i to između pripadnika Armije BiH sa jedne strane i HVO-a sa druge strane. Ovu činjenicu su potvrdili svi svjedoci koji su dali svoje iskaze i sam optuženi.

(iii) Djelo počinioaca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom

43. Analiziranje statusa optuženog u inkriminisanim periodu značajno je sa aspekta uslova neophodnog za egzistenciju ovog krivičnog djela, a to je da djelo počinioaca mora biti u vezi sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom.

44. Ono što je ovdje značajno jeste „da je postojanje oružanog sukoba u znatnoj mjeri utjecalo na sposobnost počinioaca da počinu zločin, njegovu odluku da ga počinu, način počinjenja zločina ili cilj sa kojim je počinjen.¹²

¹⁰ Studija o običajnom međunarodnom humanitarnom pravu MKCK Jean – Marie Henckaerts i Louise Doswald – Beck. strana 187

¹¹ Statut MKS, član 8(2)(b)(xvi)

¹² *Tužilac protiv Dragoljuba Kunarca, Radomira Kovača i Zorana Vukovića*, predmet broj: IT-96-23 & IT-96-23/1-A presuda žalbenog vijeća 12.06.2002. godine, paragraf 58.

45. Optuženi je u inkriminisano vrijeme bio pripadnik postojbe za posebne namjene “Maturice” koja je bila u sastavu brigade “Ban Josip jelačić”, koju činjenicu je potvrdio optuženi, a što proizilazi i iz iskaza svjedoka kao i sljedećih materijalnih dokaza : T26 - Potvrda postrojbe HVO „Ban J. Jelačić“ od 05.02.1996.godine izdate na ime Anić Miroslav, T27 - Potvrda postrojbe HVO „Ban J. Jelačić“ od 30.08.1996.godine izdate na ime Anić Miroslav, T28 - Uvjerenje Odjela za odbranu Kiseljak ur. broj: V22-49/1-15-05-419/03 od 09.09.2003. godine na ime Anić Miroslav, T29 - Spisak pripadnika interventne postrojbe od 4.svibnja 1993.godine, T30 - Jedinični kartona na ime Anić Miroslav. Prema tome sve radnje koje je počinio optuženi, je počinio u svojstvu pripadnika navedene jedinice u vrijeme i mjestu kako je to navedeno u izreci presude, a radnje optuženog povezane sa postojanjem rata i oružanog sukoba, te da je upravo funkcija koju je imao u tom periodu omogućavala optuženom činjenje navedenog krivičnog djela, te su stoga njegove radnje u direktnoj vezi sa postojanjem rata i oružanog sukoba.

(iv) Počinilac mora narediti ili počiniti djelo

46. Optuženi je oglašen krivim da je svojim radnjama počinio ubistva i učestvovao i pomagao u učinjenju i pripremanju krivičnih dijela ubistva, mučenja, nečovječnog postupanja, uništenja i pljačkanja imovine stanovništva.

47. Dakle, ispunjen je i posljednji opšti element krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, obzirom da je optuženi počinio navedena krivična djela kao saizvršilac odnosno neke radnje je učinio kao pomagač.

VII. RADNJE IZVRŠENJA I OBLIK KRIVIČNE ODGOVORNOSTI

(a) Relevantni zakonski propisi

48. Optuženi Miroslav Anić se tereti da je počinio krivično pravne radnje iz člana 173. stav 1 tačka c) (ubistvo, mučenje, nečovječno postupanje) i f) (pljačkanje imovine stanovništva i uništenje imovine) u vezi sa članom 29. (saizvršilaštvo), članom 31 (pomaganje) članom 180.stav 1. (individulana krivična odgovornost).

a. ubistvo

49. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju i Međunarodni krivični sud za Ruandu sistematski su definisali **ubistvo** kao smrt žrtve do koje je došlo usljed djela ili propusta koje je optuženi počinio sa namjerom da žrtvu liši života ili da nanese teške tjelesne povrede, za koje je razumno trebao znati da bi mogle prouzročiti smrt.¹³

50. “Elementi definicije ‘ubistva’ po međunarodnom običajnom pravu su slijedeći: smrt žrtve, smrt je uzrokovana radnjom ili propustom optuženog, odnosno osobe ili osoba za čije radnje i propuste optuženi snosi krivičnu odgovornost. Radnja ili propust optuženog, odnosno osobe ili osoba za čije radnje ili propuste on snosi krivičnu odgovornost, počinjeni su s namjerom: ‘lišavanja života, ili nanošenja teške tjelesne povrede, ili nanošenja teške ozljede sa razumnom mogućnošću o tome da će takav čin ili propust vjerovatno uzrokovati smrt’.¹⁴

b. mučenje

51. Mučenje kao teška povreda Ženevskih konvencija ima iste karakteristike kao i mučenje prema zajedničkom članu 3. Definicija mučenja ostaje ista bez obzira da li se krivično goni kao teška povreda Ženevskih konvencija, ratni zločin ili kao zločin protiv čovječnosti.

52. Elementi mučenja su:

(i) Nanošenje, činjenjem ili nečinjenjem, teške tjelesne ili duševne boli ili patnje

(ii) Činjenje ili nečinjenje moraju biti namjerni

(iii) Motiv činjenja ili nečinjenja mora biti iznuđivanje informacija ili priznanja, kažnjavanje,

¹³ *Tužilac protiv Radilsava Krstića*, Predmet . IT-98-33 (Pretresno veće), 2. avgust 2001.para. 485

¹⁴ *Tužilac protiv Mitra Vasiljevića* presuda predmet IT 98-32 Pretresnog vijeća IT , 29. novembar 2002., para. 205

zastašivanje ili vršenje pritiska na žrtvu ili treću osobu, ili diskriminacija, iz bilo kog razloga, žrtve ili treće osobe ropstvom samo ako je izvršilac prisilio žrtvu na zabranjen rad.¹⁵

53. Za krivično gonjenje mučenja kao kršenja zajedničkog člana 3., potrebno je dokazati da žrtva nije učestvovala u borbama (*hors de combat*), ili su civili, medicinsko osoblje ili vjersko osoblje kojim je aktivno učestvovalo u neprijateljstvima.¹⁶

c. nečovječno postupanje

54. Nečovječno postupanje definisano je kao a) namjerno djelo ili propust kojim se nanosi teška duševna ili tjelesna patnja odnosno povreda, ili koja predstavlja ozbiljan nasrtaj na ljudsko dostojanstvo, a koja je b) počinjena protiv zaštićene osobe.¹⁷ Djelo je moralo biti usmjereno protiv 'zaštićene osobe'. Kategorija nečovječnog postupanja ne obuhvata samo djela kao što su mučenje ili hotimično nanošenje teške patnje ili teške povrede tjelesnog i duševnog integriteta ili zdravlja, nego obuhvata i druga djela koja nisu u skladu s osnovnim principom čovječnog postupanja, a posebno ona kojima se nanosi povreda osobnog dostojanstva¹⁸.

(b) pljačkanje i uništenje imovine stanovništva

55. Krivično pravna radnja pljačkanje u sklopu člana 3 Statuta (ratni zločini: kršenje zakona i običaja ratovanja) definiše se na sljedeći način : 'svi oblici protivpravnog prisvajanja imovine u oružanom sukobu uslijed koga nastaje pojedinačna krivična odgovornost shodno međunarodnom pravu, uključujući ona djela koja se tradicionalno opisuju kao 'otimačina'.¹⁹ Nadalje, kada je u pitanju uništavanje imovine stanovništva pretresno vijeće u predmetu Blaškić je definisalo to na sljedeći način: 'Okupacijskoj sili je zabranjeno razaranje pokretne i nepokretne imovine osim u slučaju kada su takvara zaranja apsolutno nužna zbog vojnih operacija. Da bi predstavljala tešku povredu, razaranja koja nisu opravdana vojnom nuždom moraju biti širokih razmjera i počinjena na protivzakonit i samovoljan način. Pojam 'širokih razmjera' utvrđuje se na osnovu činjenica u konkretnom predmetu'²⁰. U konkretnom slučaju zapaljane su sve kuće sela Stupni Do, kao i seoska džamija, te Sud zaključuje da je time ispunjen i ovaj element.

¹⁵ Tužilac protiv *Dragoljuba Kunaraca* Presuda žalbenog vijeća IT-96-23&IT-96-23/1-A paragrafi 142-148

¹⁶ Vidi, Elementi krivičnog djela statut MKSJ, član 8(2)(c)(i)-4(2).

¹⁷ Tužilac protiv *Naletilića i Martinovać predmet broj IT ,98 -34* (Pretresno veće), 31. mart 2003, para. 246

¹⁸ Tužilac protiv *Blaškića IT 95-14*, (Pretresno veće), 3. mart 2000, para. 154-155

¹⁹ Tužilac protiv *Kordića i Čerkeza IT 95-14/2*, (Pretresno veće), 26. februar 2001., para. 352:

²⁰ Tužialc protiv *Blaškiać*, IT 95-14(Pretresno veće), 3. mart 2000, para. 157

(c) oblik krivične odgovornosti

56. Optuženi je u sporazumu priznao krivnju za djelo koje mu se stavlja na teret, ali je sud u obavezi da cijeni valjanost tog priznanja kao i to da li postoji dovoljno dokaza iz kojih proizilazi njegova krivična odgovornost.

i. saizvršilaštvo (član 29. KZ BiH)

57. Član 29. KZ BiH navodi: *‘Ako više osoba, učestvovanjem u činjenju krivičnog djela ili preduzimajući što drugo čime se na odlučujući način doprinosi učinjenju krivičnog djela, zajednički učine krivično djelo, svaka od njih kaznit će se kaznom propisanom za to djelo’.*

ii. pomaganje (član 31. KZ BiH)

58. Član 31. stav 2. KZ BiH navodi: *‘kao pomaganje u učinjenju krivičnog djela smatra se osobito: davanje savjeta ili uputa kako da se učini krivično djelo, stavljanje na raspolaganje učinitelju sredstava za učinjenje krivičnog djela, klanjanje prepreka za učinjenje krivičnog djela te unaprijed obećano prikrivanje krivičnog djela, sredstava kojima je krivično djelo učinjeno, tragova krivičnog djela ili predmeta pribavljenih krivičnim djelom’.*

iii. individulana krivična odgovornost (član 180. stav 1 KZ BiH)

59. Član 180. stav 1 KZ BiH propisuje sljedeće: *‘Osoba koja planira, naredi, učini ili podstrekava ili pomaže u planiranju, pripremanju ili učinjenju krivičnih djela iz člana 173 (ratni zločin protiv civilnog stanovništva)....., ovog zakona kriva je za to krivično djelo.’*

(d) Zaključak

60. Optuženi je sporazumom priznao krivnju za djelo koje mu se stavlja na teret, i za oblik krivične odgovornosti koji je naveden u optužnici, ali je Sud u obavezi da cijeni valjanost tog priznanja kao i to da li postoji dovoljno dokaza iz kojih proizilazi njegova krivična odgovornost.

61. S tim u vezi Sud je utvrdio da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog za radnje koje je optuženi Miroslav Anić počinio u svojstvu saizvršioca, obzirom da je u radnjama izvršenja učestvovao zajedno sa drugim osobama, te da je svojim radnjama dao odlučujući doprinos učinjenju krivičnog djela. Naime Sud je na osnovu prezentiranih dokaza utvrdio da je optuženi Miroslav Anić učestvovao u oružanom pješadijskom napadu na selo Grahovci zajedno sa pripadnicima jedinice za posebne namjene "Maturice" kojom prilikom je određen broj civila ubijen u čemu je učestvovao i optuženi, zatim, da je zajedno sa drugim pripadnicima jedinice za posebne namjene "Maturice" učestvovao u napadu na selo Han Ploča pri čemu su civili na način opisan u tački 1. i 2. izreke presude mučeni i prema kojima je optuženi zajedno sa drugima nečovječno postupao, nakon čega je optuženi zajedno sa drugima učestvovao u ubistvima mještana sela Han Ploča, te da je zajedno sa drugima učestvovao u ubijanju mještana sela Stupni Do, a sve radnje je činio svjesno i voljno. Nadalje, optuženi je krivično odgovoran i po osnovu individualne krivične odgovornosti (član 180. stav 1. KZ BiH) jer je svojim radnjama direktno *učinio* krivična djela iz člana 173. stav 1. tačka c) KZ BiH.

62. Pored toga na osnovu provedenih dokaza Sud je utvrdio da je postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog Miroslava Anića za radnje uništavanja i pljačkanja imovine stanovništva u kojima je on učestvovao u svojstvu pomagača. Optuženi je za navedene krivičnopravne radnje kriv i po osnovu individualne krivične odgovornosti (član 180. stav 1. KZ BiH) jer je svojim radnjama *pomagao* u učinjenju krivičnog djela iz člana 173. stav 1. tačka f) KZ BiH. Sud je na osnovu prezentiranih dokaza utvrdio da je optuženi učestvujući u ubistvima mještana sela Stupni Do, dao svoj doprinos u pljačkanju i uništenju imovine mještana navedenog sela.

63. Sve ovo upućuje na zaključak da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog Miroslava Anića, da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke c) i f), te je uz ispunjenje ostalih elemenata propisanih članom 231. ZKP BiH, Sud prihvatio navedeni sporazum.

VIII. ODMJERAVANJE KAZNE

64. Odlučujući o vrsti i visini krivične sankcije i cijeneći odredbe vezane za krivičnu sankciju predloženu u sporazumu o priznanju krivnje zaključenog između stranaka, Sud je zaključio da je predložena kazna prihvatljiva, te je istu izrekao.

65. Sud je cijenio sve okolnosti konkretnog predmeta, a pri tome je imao u vidu svrhu kažnjavanja, posebno u segmentu zadovoljenja interesa pravde, koja treba da zadovolji prije svega oštećene te da satisfakciju žrtvama. Pored toga, izrečena kazna treba da bude srazmjerna stepenu ugrožavanja zaštićenog dobra, s jedne, i ličnosti optuženog kao izvršioca s druge strane, kako bi ista služila cilju generalne i specijalne prevencije.

66. Tako je Sud imao u vidu da se optuženi sam prijavo organima krivičnog gonjenja Bosne i Hercegovine, iako se krio određeno vrijeme u Republici Hrvatskoj, čiji je državljanin. Pored toga optuženi je sklopio sporazum sa Tužilaštvom BiH, te priznao krivicu za počinjena djela koja su navedena u optužnici, iz čega se zaključuje da se optuženi sam suočio sa posljedicama onoga što je učinio, a ujedno i dao svoj doprinos u otkrivanju istine.

67. Zaključujući sporazum prije započinjanja glavnog pretresa, i same žrtve su jednim dijelom pošteđene u smislu obaveze dolaska na sud i obaveze svjedočenja o događajima o kojima su već ranije svjedočili pred drugim sudom u drugom postupku, te se samim tim ne moraju ponovno prisjećati svih dešavanja koja su za njih svakako bolna, a što su oštećeni i sami izjavili prilikom sastanka sa tužiocem tužilaštva BiH. Pored navedenog sud je imao u vidu da je optuženi o mlađa osoba, otac maloljetnog djeteta, spremnom na suradnju sa tužiocem u smislu svjedočenja o svim događajima koji su mu poznati, a koji se vežu za ratna dešavanja.

68. Na kraju, Sud nalazi da je izrečena kazna adekvatna i srazmjerna krivično pravna sankcija težini krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog koji je počinitelj navedenog djela, ali koji je priznao svoju krivnju i iskreno se pokajao.

69. Optuženom se u skladu sa članom 56. stav 1. KZ BiH u izrečenu kaznu zatvora uračunava i vrijeme koje je proveo u pritvoru počevši od 01.11.2010. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

IX. ODLUKA O TROŠKOVIMA POSTUPKA I IMOVINSKO PRAVNOM ZAHTJEVU

70. Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, , optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka, obzirom da bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje i izdržavanje njegove porodice, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

71. Prilikom upućivanja oštećenih na parnični postupak, da bi ostvarili svoj eventualni imovinsko pravni zahtjev, Sud je zaključio da bi za određivanje iznosa po svakom imovinskopravnom zahtjevu bio potreban duži vremenski period, te bi se na taj način ovaj postupak odužio, a iz službenih zabilješki sa sastanka tužioca i oštećenih proizilazi da su i sami oštećeni tražili da se upute na parnicu radi ostvarivanja svojih prava. Stoga je donesena odluka u skladu sa odredbom člana 198. stav 2. ZKP BiH.

ZAPISNIČAR

SUDIJA ZA PRETHODNO SASLUŠANJE

Emira Hodžić

Davorin Jukić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka iste. Žalba se ne može izjaviti na odluku o krivičnoj pravnoj sankciji.

